

Deák Csenge: Boróka megmenti a vizet

Egyszer régen, nagyon régen volt egy palota, melyet amerre a szem ellát víz vett körül. Itt élt Boróka hercegnő, akinek mindene megvolt, amiről csak álmodott, de egyvalami mégis hiányzott az életéből. A mesebeli herceg. Sokat töprengett, hogy vajon miért ilyen szerencsétlen, miért nem talál rá a szerelem? Mikor ezek a gondolatok foglalkoztatták kiment a vízhez, melynek látványa mindig megnyugtatta, és itt találkozhatott kedves barátaival is, a vízben élő állatokkal.

Ám egy nap furcsa zajra lett figyelmes, a következő pillanatban pedig már csuromvizes volt. Látja ám, hogy a víz közeledik feléje, hatalmas karcsapásokkal, rettenetes tempóban. Boróka ilyen még nem látott, nem is értette, mi baja lehet a víznek, amiért így menekül.

- Hova ez a nagy sietség?- kérdezte Boróka.

- Elköltözöm oda, ahol vigyáznak rám.

- Hát én vigyáztam rád, naphosszat ültem a parton és csodáltam szépségedet.

- Te igen, de alattvalóid nap, mint nap szeméttel árasztanak el, nem törődve azzal, hogy mekkora kárt okoznak nekem.

A hercegnő nagyon elszomorodott, mert ha még a víz is elhagyja, akkor örökre magányos marad. Ezért elhatározta, hogy barátaival segítenek megszabadítani a sok szeméttől. Hívószavára az összes állat megérkezett. A hercegnő elmesélte, hogy mit mondott a víz, majd együttes erővel fogtak hozzá megtisztításához. Mindent kihordtak a partra, amit csak találtak.

Másnap az alattvalókat a szemét fogadta, mely hegyként magasodott a parton. Felháborodásuknak hangot is adtak, és ekkor jelent meg a hercegnő. Kijelentette, hogy a hercegség nem tűri tovább a szemetelést, és akit rajtakapnak, az számítsen súlyos büntetésre. Hisz azt mégsem engedheti, hogy a víz miattuk meneküljön el. Most pedig kedves népem még egy feladat vár ránk! Meg kell oldanunk e szemét további sorsát. És ekkor a tömegből előlépett egy alattvaló, aki közölte, hogy ő tudja a megoldást.

- Mi lenne az?- kérdezték többen is.

A bátor jelentkező elmesélte, hogy nem messze van egy birodalom, annak pedig egy hercege. Neki pedig egy sárkánya. Az a sárkány szeméttel táplálkozik, így ott mindig tiszta a környezet. De olyan nagy étke van ennek a sárkánynak, hogy már a birodalom sem tudja ellátni élelemmel. Folyton éhesen ödög a palota udvarában.

- Akkor hozzátok elém ezt a sárkányt!- adta parancsba Boróka.

Hamarosan az alattvaló a birodalom hercegével és a sárkánnyal tért vissza. Volt is nagy nevetés, hahotázás mikor meglátták. Már azt is furcsállották, hogy szemetet eszik, de, hogy öt feje van és mind más színű, hát ezt felettébb érdekesnek találták. A herceget előntötte a méreg.

- Eljöttem segíteni és még ki is nevettek. Ki látott még ilyet?

Elmagyarázta, hogy ez egy szelektív sárkány, aki a kék fejével papírt, a sötétzöld fejével színes üveget, a citromsárgával műanyagot, a szürkével fémet, a fehérrel pedig átlátszó üveget eszik. A herceg meg is parancsolta, hogy tüstént lásson is neki az evésnek. A sárkány pedig csak falt és falt, hisz hetek óta nem jutott elegendő táplálékhoz. Hamarosan el is fogyasztott mindent, Boróka hercegnő birodalma pedig megszabadult a szeméttől.

Közben a szerelem is rátalált Borókára, hisz a herceggel egymásba szerettek. Csaptak is nagy lakodalmat, vigadtak is a két hercegségben hét nap hét éjszaka. A sárkány is boldogan ropta örömében, mert ezután mindig lesz elegendő tápláléka, nem kell éhesen kóvályognia a palota udvarán. A víz boldogsága is határtalan, hisz sejtelmes kék, csillogó felszínét nem csúfítja immár semmi.

A tisztaságnak azóta nincsen párja, ha nem hiszed, járj utána!